

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3073/2565 พนักงานอัยการคดีศาลแขวงสระบุรี
นาย ป.
นาง ว.

โจทก์
ผู้ร้อง
จำเลย

ป.อ. มาตรา 326
ป.วิ.อ. มาตรา 185

ความผิดฐานหมิ่นประมาทตาม ป.อ. มาตรา 326 จะต้องเป็นการใส่ความคือ การพูดหาเหตุร้าย หรือกล่าวหาเรื่องร้ายให้ผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง ถ้อยคำที่จำเลยกล่าวว่า "ไอ้สันดานหมา" คำว่า "สันดาน" หมายความว่าอุปนิสัยที่มีมาแต่กำเนิด ซึ่งอาจมีสันดานดีหรือสันดานเลวก็ได้ แม้มักใช้ไปในทางไม่สู้จะดี แต่ก็มีใช่เป็นการใส่ความให้ร้ายผู้ร้อง ทั้งตามความรู้สึกนึกคิดของบุคคลธรรมดาไม่เชื่อว่าผู้ร้องจะเป็นเช่นนั้น เพราะเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ไม่น่าจะทำให้ผู้ร้องเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่จำเลยกล่าวถ้อยคำนั้น น่าจะเป็นเพราะจำเลยไม่พอใจผู้ร้องที่ไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่ ส. ซึ่งเป็นหลานของจำเลยมาก่อนหน้านี้แล้ว ครั้นพนักงานสอบสวนเรียกคู่กรณีและผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นญาติไปไกล่เกลี่ย ผู้ร้องก็ยังคงยืนกรานให้ดำเนินคดี ส. ต่อไป โดยไม่เห็นแก่ความเป็นญาติ ย่อมทำให้จำเลยไม่พอใจผู้ร้องเพิ่มขึ้นไปอีก จึงเป็นการด่าผู้ร้องอันเนื่องมาจากความรู้สึกไม่พอใจผู้ร้อง ไม่ได้มีความมุ่งหมายถึงความประทุษร้ายของผู้ร้องว่าเป็นคนมีอุปนิสัยที่ไม่ดีมาแต่กำเนิด การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดฐานหมิ่นประมาท แม้จำเลยให้การรับสารภาพ ก็เป็นการรับสารภาพตามฟ้องที่ไม่เป็นความผิด ย่อมลงโทษจำเลยไม่ได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 185 วรรคหนึ่ง

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณาผู้เสียหายยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง

จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง

ก่อนสืบพยาน จำเลยขอถอนคำให้การเดิม และให้การใหม่เป็นรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 ประับ 10,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้กึ่งหนึ่ง คงปรับ 5,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 29/1, 30 กับให้จำเลยชำระเงิน 10,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับแต่วันยื่นคำร้อง (ยื่นคำร้องวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2564) ถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง โดยอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวให้ปรับเปลี่ยนแปลงลดหรือเพิ่มขึ้นตามช่วงเวลาที่มิพระราชกฤษฎีกาประกาศให้มีผลบังคับ แต่ดอกเบี้ยทุกช่วงเวลาให้ไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตามที่ผู้ร้องขอ ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ ค่าขออื่นให้ยก

ผู้ร้องอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้อง โจทก์ในคดีส่วนอาญานอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้แย้งกัน ในชั้นฎีการับฟังเป็นยุติว่า จำเลยเป็นพี่ของนางสมส่วน ภริยาของผู้ร้อง ก่อนเกิดเหตุผู้ร้องถูกนายสิรภพ บุตรของนางม่วย ไม่ทราบชื่อจริงและชื่อสกุล ซึ่งเป็นพี่ของจำเลยดูหมิ่นและทำร้ายร่างกาย ผู้ร้องไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค ให้ดำเนินคดีนายสิรภพ ตามวันเวลาเกิดเหตุ ผู้ร้อง นายสิรภพ นางสาวยุพิน ไม่ทราบชื่อสกุล คนรักของนายสิรภพ จำเลยและนางดวงแก้ว กำลังไกล่เกลี่ยกรณีผู้ร้องร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีนายสิรภพอยู่ในห้องไกล่เกลี่ยของสถานีตำรวจภูธรหนองแค จำเลยตำผู้ร้องต่อหน้าร้อยละตำรวจเอกสถิตยพงษ์ และบุคคลอื่น ๆ ว่า "อย่าเข้าไปในบ้านพ่อกูอีกนะ มันไล่ดำชาวบ้านเขาไปทั่วไอ้สันดานหมา" มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทหรือไม่ เห็นว่า ความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 จะต้องเป็นการใส่ความคือ การพูดหาเหตุร้าย หรือกล่าวหาเรื่องร้ายให้ผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง ถ้อยคำที่จำเลยกล่าวว่า "ไอ้สันดานหมา" คำว่า "สันดาน" หมายความว่าอุปนิสัยที่มีมาแต่กำเนิด ซึ่งอาจมีสันดานดีหรือสันดานเลวก็ได้แม้มักใช้ไปในทางไม่สู้จะดี แต่ก็มิใช่

เป็นการใส่ความให้ร้ายผู้ร้อง ทั้งตามความรู้สึกนึกคิดของบุคคลธรรมดาไม่เชื่อว่าผู้ร้องจะเป็นเช่นนั้น เพราะเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ไม่น่าจะทำให้ผู้ร้องเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่จำเลยกล่าวถ้อยคำนั้นน่าจะเป็นเพราะจำเลยไม่พอใจผู้ร้องที่ไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินคดีแก่นายสิรภพ ซึ่งเป็นหลานของจำเลยมาก่อนหน้านี้แล้ว ครั้นพนักงานสอบสวนเรียกคู่กรณีและผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นญาติไปไกล่เกลี่ย ผู้ร้องก็ยังคงยืนยันกรณให้ดำเนินคดีนายสิรภพต่อไป โดยไม่เห็นแก่ความเป็นญาติ ย่อมทำให้จำเลยไม่พอใจผู้ร้องเพิ่มขึ้นไปอีก จึงเป็นการด่าผู้ร้องอันเนื่องมาจากความรู้สึกไม่พอใจผู้ร้อง ไม่ได้มีความมุ่งหมายถึงความประพฤติของผู้ร้องว่าเป็นคนมีอุปนิสัยที่ไม่ดีมาแต่กำเนิด การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดฐานหมิ่นประมาท แม้จำเลยให้การรับสารภาพ ก็เป็นการรับสารภาพตามฟ้องที่ไม่เป็นความผิด ย่อมลงโทษจำเลยไม่ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185 วรรคหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาว่าการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทนั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของ โจทก์ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน

(อุทัย โสภานิชติ-รักเกียรติ วัฒนพงษ์-เศรณี ศิริมังคละ)

ศาลแขวงสระบุรี - นายไพรินทร์ ลาพระอินทร์
ศาลอุทธรณ์ภาค 1 - นางสาวฉวีวรรณ แม้นโชติ

แหล่งที่มา

กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

แผนก

หมายเลขคดีแดงศาลชั้น อ.1184/2564

ต้น

หมายเหตุ